

Mál nr. 164/2014
M og
V v. frjálsrar ábyrgðartryggingar G vegna lyftarans A.

Líkamstjón þegar lyftari ók á mann á Strandvegi í Vestmannaeyjum þ. 23.3.2012

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 26.5.2014 ásamt fylgiskjölum 1-10
2. Bréf V dags.13.6.2014 ásamt fylgiskjölum 1-3

Málsatvik.

Lyftarinn A ók á M þar sem hann var á leið yfir götu og tilkynnti vitni atburðinn til lögreglu. Ökumaður A segist hafa verið að aka lyftara í austurátt til að ná í umbúðir og þegar hann hafi nálgast gönguljós hafi M stökkið í veg fyrir lyftarann og verið að fara norður yfir götuna og segist ökumaður A þá hafa snarhemað og síðan hjálpað M. Ökumaður A segist hafa ekið á um 20-25 km. hraða í umrætt sinn en lyftarinn komist hraðast 30 km. M segir rangt að hann hafi stökkið fyrir lyftarann hann hafi verið að ganga yfir götuna og rétt ókominn á gangstéttina þegar A skall á honum. M krefst bóta úr frjálsri ábyrgðartryggingu G eiganda A og telur að ökumaður A hafi sýnt af sér gáleysi þegar hann ók á M og beri vinnuveitandi ökumannsins fulla skaðabótaábyrgð á slysinu og M hafi ekkert brotið af sér þegar hann fór yfir götuna. Af hálfu M er vísað til dóms Hæstaréttar í málinu nr. 411/2005 í þessu sambandi. Þá segir M að hann hafi ekki sýnt af sér neina þá háttsemi sem geti leitt til eigin sakar í málinu. V hafnar bótaskyldu og telur miðað við lýsingu ökumanns A að hann hafi ekki sýnt af sér gáleysi við aksturinn og vísar m.a. í 12.gr. umferðarlaga nr. 50/1987 um að gangandi vegfarendur skuli hafa sérstaka aðgát gagnvart ökutækjum. Þá bendir V á að slysið hafi orðið rétt hjá gangbraut en M hafi borið að nota hana þar sem hún var nálægt.

Álit.

Ágreiningur er um málsatvik og upplýsingar um tildrög slyssina að undanskildu því sem ökumaður A og M segja takmarkaðar. Af fyrirliggjandi gögnum verður hins vegar ekki annað ráðið en að ökumaður A hafi ekki gætt þeirrar árvekni sem honum bar að sýna við akstur lyftarans og því sýnt af sér gáleysi þegar hann ók á M. Lyftaranum A var ekið hægt í umrætt sinn enda kemst hann ekki hraðar en 30 km. skv. upplýsingum sem ekki hefur verið mótmælt. Með vísan til ákvæða 12. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 bar M að sýna aðgát áður en hann gekk út á götuna, en á það skorti að M hafi sýnt þá aðgát sem nauðsynleg var og ber hann því einnig ábyrgð á slysinu. M á rétt á bótum úr tryggingu G hjá V, en ber sjálfur helming tjónsins vegna eigin sakar.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr frjálsri ábyrgðartryggingu G hjá V, en ber sjálfur helming tjónsins vegna eigin sakar.

Reykjavík 1.7.2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur Lúther Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.